

de enkelte Tilfælde, jeg her specielt har paa-beraabt, men mange andre ville kunne oplyse, at det virkelig forholder sig saa. Det vilde her være for vidtløftigt at belyse de mangfoldige Brøst, som findes ved vor hele Postindretning, navnlig i Provindsen, at Posterne ligge for længe over paa mange Steder og gaae saa langsomt paa andre, at det svækker den Forbindelse, som nødvendigvis maa finde Sted mellem de forskjellige Router osv. osv. Om alt dette skal der nu først corresponderes til Kjøbenhavn og derfra have hele Langarts Svar-Skrivelser, som endda undertiden maae vente hele Maanedene paa sig. Efter min Formening vilde alt dette meget bedre lade sig ordne, naar der var en større Combination i Postvæsenets indre Styrelse, end der virkelig finder Sted. Jeg finder aldeles ikke, at den ærede Finantsminister med sine henkastede Utringer har formaaet at afvise den Slutning, jeg har uddraget, og som ikke slaar enkelt hos mig, men som finder Gjensklang paa mange Steder og til mange Tider.

Finantsministeren: Hvad den ærede sidste Taler hentydede til, vedkommer aldeles ikke denne Lov.

Monrad: Det forekommer mig, at ikke Lidet taler for den Anskuelse, som er gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at saadanne Rønningreglementer først bør forelægges nærværende Thing. Det finantsielle Hensyn er jo ved disse Sagereglementer saa aldeles overveiende, at jeg vilde finde det rigtigst og meest stemmende med Grundloven, om de altid bleve her først forelagte. Den ærede Finantsminister har ogsaa paa en Maade tidligere erkjendt dette, idet han nemlig, tilligemed det første forelagte Finantsbudget forelagde Rønningreglementer for Toldvæsenet og Amtsforvalterne, og derved forekommer det mig, som sagt, at være anerkjendt af den ærede Finantsminister, at der er særdeles nøie Forbindelse mellem Finantsbudgettet og saadanne Rønningreglementer. Jeg vil indrømme, at der kan være forskellige Meninger om et saadant Spørgsmaal; skulde imidlertid Thinget

komme til den Erkjendelse, at det virkelig har Ret til at forlange, at saadanne Rønningreglementer først skulde forelægges her, vilde det jo, naar denne Overbeviisning var bleven fuldkommen fast og sikker, deri have en tilstrækkelig Anledning til at stemme mod Rønningreglementer, som ikke først ere forelagte for dette Thing. Det er imidlertid ikke min Mening hermed at ville tilraade Thinget strax ved nærværende Lovforslag at bruge denne Fremgangsmaade.

Bregendahl: Jeg skal ikke forlænge Discussionen om det Rigtige deri, at slike Love bør først forelægges dette Thing, men da jeg har fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, skal jeg udtale, at jeg just derved er bleven bestyrket i den Formening, jeg tidligere havde, om det mindre Rigtige i nogle af Bestemmelserne i Loven, nemlig de Bestemmelser, som gaae ud paa i selve Loven at fastsætte Contoirholdsgodtgørelserne for de enkelte Poststationer. Jeg finder det meget uheldigt at optage slike Bestemmelser i Love. Efter hvad Forhandlingerne i Landstinget udvise, har man ogsaa der befundet sig i en temmelig vanskelig Stilling med Hensyn til, hvorvidt det opførte Beløb for de enkelte Steder vilde være tilstrækkeligt til de virkelige Udgifter eller ikke. Det var imidlertid en Vanskelighed, som vel kunde overvindes, men Aarsagen, hvorfor jeg finder det urigtigt, at slike faste Summer opføres i selve Loven, er den, at man derved lægger Administrationen store Vanskeligheder i Veien med Hensyn til Forbedringer i Postgangen, og der er ingen Administrationskreds, som maa være saa bevægelig som Postadministrationen. Det vil nemlig let indsees, at, naar der først er fastsat et vist Beløb for en Poststations Contoirhold, vil der, naar der bliver Spørgsmaal om Forandring i en Postroute, hvorved Arbeidet enten kan forøges eller formindskes, fra de locale Postembedsmænds Side møde mange Vanskeligheder, og det vil gjøre det besværligt for den overordnede Postbestyrelse at komme til Kundskab om det Rigtige i at træffe en saadan Forandring i Postrouterne.